

ՍԵՒ ՄՏԱԺՈՒՄՆԵՐ

արդեօք ես ինչո՞ւ ծնայ
Անէութեան անհուն ծոցէն.
Ինչո՞ւ կուրծքիս տակ սիրտ մը կայ,
Ուր յուզումներ կը փոթորկեն:

Ինչո՞ւ ապրել... ինչո՞ւ սիրել...
Երբ կեանքն է վիշտ, իսկ սէրը թոյն:

Ի՞նչ նպատակ զուր տառապել,
Երբ կ'անհետինք մռայլ, անգոյն:

Երբ ազնիւ ու վեհ ձգտումներ
Միշտ կը զոհուին դաժան Ես-ին,
Երբ գեղեցիկ յատկութիւններ
Յեղտերու մէջ կը կորսուին...

Ո՛հ, չեմ ուզեր ես այս կեանքը,
Որտեղ չը կայ սուրբ նպատակ,
Ուր յարատեւ սեւ տանջանքը
Մուրթ փոս մ'ունի, մոլոր, անյաթանկ...

Հրահա-Վահէ